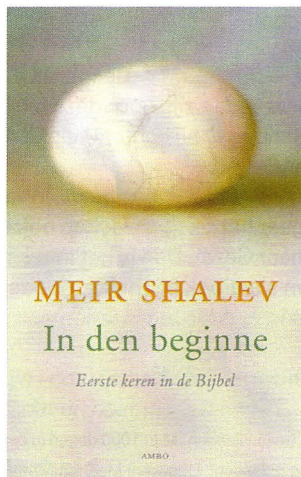

Boekbesprekingen

In den beginne

'Negen is het hoogst haalbare cijfer op het joodse rapport.' Dat is de slotzin van het boek 'In den beginne' van de Israëlsche schrijver Meir Shalev, als afsluiting van een uiteenzetting over het tiende van de Tien Woorden. In dit boek beschrijft Shalev een

elftal 'eerste keren': de eerste liefde, de eerste droom, de eerste lach (die tevens de laatste is in het Oude Testament), de eerste huilbui, enzovoorts.

Vanuit een enorme bijbelkennis en met veel vertelplezier brengt de auteur in dit boek talrijke bijbelverhalen tot spreken. Met humor vertelt hij over zijn thema's. Hij schildert vele doorkijkjes, trekt parallellen zoals tussen Jeremia en Jona en tussen Mozes en Elia, en schetst contrasten, zoals tussen Spreuken en Prediker. Hij is niet bang bij tijd en wijle uitdagende woorden te gebruiken en stevig positie in te nemen, ook ten aanzien van de moderne situatie in Israël.

Shalev benadert hier bijbelse verhalen als literatuur. Zo krijgen zij nieuwe zeggingskracht. De vertaler verdient lof voor het mooie Nederlands.

Adri van der Wal

Meir Shalev, 'In den beginne. Eerste keren in de Bijbel'. Uitgeverij Ambo, Amsterdam 2011. Vertaling: Ruben Verhasselt. 304 blz. ISBN 978 90 263 2366 9. Prijs: € 19,95.

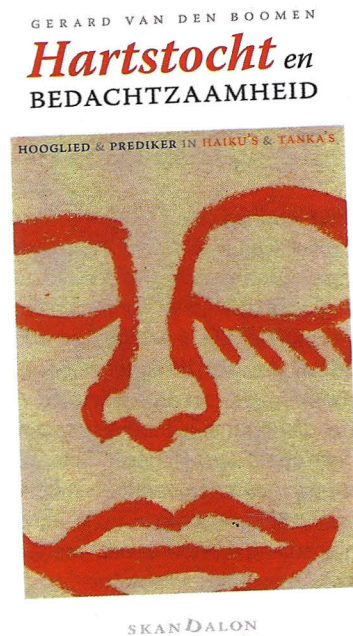
Hartstocht en bedachtzaamheid

In de late herfst van vorig jaar las ik Prediker: *Alles wat gebeurt onder de zon ging ik na God wat een getob.*

Elf hoofdstukken later brak de zon door: *Hoe zoet is het licht. Goed is het voor je ogen om de zon te zien.*

Opgelucht las ik de prikkelende slotwoorden van Prediker: *Ten slotte, mijn zoon, nog een laatste waarschuwing voor al die boeken: almaar schrijven en lezen zal je totaal uitputten.*

De eerste twee citaten zijn haiku's, een klassieke Japanse versvorm, geschreven in drie regels van precies vijf, zeven en opnieuw vijf lettergrepen. Het laatste citaat is een tanka. Je moet het maar bedenken om de volledige tekst van Hooglied en Prediker te gieten in deze twee oude Japanse versvormen! 'Goud en wierook uit het Verre Oosten' noemt Pieter Oussoren deze hertaling van Gerard van den Boomen, die 'zo dicht mogelijk bij de oorspronkelijke tekst' blijft, en tegelijkertijd de lezer verblijdt met een 'zo begrijpelijk mogelijke' weergave. Voor de meest weerbarstige verzen ging de schrijver te rade bij de elfde-eeuwse Franse rabbi Shlomo

Yitzhaki, oftewel Rashi. Een verrukkelijk boekje vol troost en avontuur!

Reinier Gosker

Gerard van den Boomen, 'Hartstocht en bedachtzaamheid, Hooglied en Prediker in haiku's en tanka's'. Uitgeverij Skandalon, Vught 2011. 93 blz. ISBN 978 94 90708 35 1. Prijs: € 9,50.

Column Veel plezier!

Dr. Otto Mulder was 18 jaar voorzitter van de provinciale werkgroep Overijssel-Flevoland.

'Je moet zorgen dat je er plezier in hebt', zei hij. Een uur geleden had hij plaatsgenomen in de stoel tegenover mij. Hij vertelde honderd-uit over zijn belevenissen als voorzitter van de Provinciale Werkgroep Kerk en Israël in Overijssel en Flevoland. 'Als werkgroep moet je ervoor zorgen dat de plaatselijke commissies hun vleugels kunnen uitslaan. Wij kiezen daarom ieder jaar een plek in de regio waar een ontmoetingsdag plaatsvindt voor alle Kerk en Israël-commissies in de provincie. Zo zien we elkaar nog eens! Twee jaar geleden was het Dalfsen, vorig jaar Hardenberg en voor dit jaar ...', hij aarzde even, 'is mijn opvolger verantwoordelijk. De plaatselijke Kerk en Israël-commissies zijn verantwoordelijk voor het programma. Vaak wordt er iets verteld over de lokale geschiedenis van de Joodse gemeenschap. Zo mogelijk vindt er een bezoek plaats aan de synagoge en de Joodse begraafplaats. Er wordt samen gegeten en de plaatselijke predikant leidt de afsluitende vesperviering.'

Na de thee ging hij onverstoort verder: 'Zulke dagen zijn een opsteker voor de plaatselijke commissies, want die willen goed voor de dag komen. Eigenlijk lukt het altijd. We waren ooit in het Etty Hillesumhuis in Deventer. We hadden een studiedag over de Psalmen in de synagoge van Zwolle. In Almelo ging het over de textielindustrie en de familie Salomons.' Het enthousiasme stroomde van zijn lippen. Toen hij even zweeg, wilde ik weten hoe hij als voorzitter omging met de sterk uiteenlopende opvattingen in het Kerk en Israël-wereldje. Zijn antwoord luidde kort en bondig: 'Wij zijn een Provinciale Werkgroep van de Protestantse Kerk, die heeft een beleid en dat moet uitgevoerd. Verder moet je zorgen dat je plezier in dit werk hebt, anders gaat het je tegenstaan.'

Achttien jaar lang was hij voorzitter geweest en nu ging hij met emeritaat. 'Iemand moet het van me overnemen', zei hij, en blijkbaar vond hij dat degene die dat moest doen, tegenover hem zat.

Reinier Gosker